

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2023.4.2.24>**А. Г. Соломаха**

кандидат юридичних наук, адвокат

ЗАГАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

В статті здійснено аналіз загальних тенденцій прогнозування розвитку сучасної науки адміністративного права. Наголошено, що прогнозування майбутнього стало досить ефективним способом сигналізації про сьгоднішні проблеми адміністративно-правового регулювання та практики його реалізації, а разом із тим про проблеми науки адміністративного права, про несприятливі тенденції її розвитку. Доведено, що до факторів, які впливають процес прогнозування розвитку науки адміністративного права, відносяться наступні: 1) прогнозування потребує врахування тенденцій розвитку багатьох сфер суспільного життя, включаючи прояви як матеріального, так і духовного буття; 2) незалежно від того, до якого виду належить прогноз (реальний чи футуристичний), він може суттєво впливати на розвиток науки. Констатовано, що останнім часом стали помітними, у тому числі для самих дослідників, ідеологічні (світоглядні) параметри, які панують у суспільстві, адже передумови та наслідки дослідницької діяльності формуються в свідомості науковців у відповідності до пануючої у суспільстві ідеології (світогляду). Зазначено, що будь-яка ідеологія ґрунтується на цінностях, які є важливими для суспільства на певному історичному відрізку його розвитку, а звідси можуть виникати, особливо в «перехідні періоди», протиріччя між старими та новими цінностями, а відповідно між старою і новою ідеологією (світоглядом). Серед особливостей прогнозування розвитку науки адміністративного права можна виділити наступні: 1) дослідження великих, широкомасштабних тенденцій розвитку науки адміністративного права в майбутньому, соціальних наслідків її розвитку, дуже тісно пов'язані з інтересом суспільства і держави до окремих тенденцій у глобальному світі чи на регіональному рівні, а також до окремих нововведень, як правило технологічного характеру; 2) наявність підвищеної уваги до політичних процесів (тенденцій) розвитку суспільства сьогодні та в майбутньому; 3) подальше посилення міждисциплінарних (міжгалузевих) досліджень, що обумовлено поступовим розмиванням кордонів між галузями національного права; 4) омолодження дослідницьких кадрів із збереженням досвіду попередніх поколінь науковців; 5) активне залучення до досліджень адміністративно-правових явищ здобувачів першого і другого рівнів вищої освіти; 6) вирішення конфліктів, які постійно виникають між навколо-науковою бюрократією та вченими на користь останніх; 7) збереження та розвиток впливу фінансово-ринкових механізмів на розвиток науки адміністративного права.

Ключові слова: адміністративне право, наука адміністративного права, адміністративне законодавство, тенденції розвитку, прогнозування, результати прогнозування, ідеологія, світогляд.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями.

Наука адміністративного права це система знань про минуле, сучасний стан адміністративно-правових явищ в українському суспільстві та світі, а також про перспективи їх розвитку у майбутньому. В наукових публікаціях багато уваги приділяється сучасному адміністративно-правовому регулюванню та історичним аспектам його розвитку, втім величезне значення для підвищення його ефективності має прогнозу-

вання ймовірних шляхів розвитку адміністративного права в майбутньому. По-суті кожна комплексна наукова робота містить в собі елементи прогнозування, адже вирішуючи нагальні теоретичні та практичні питання адміністративного права дослідники пропонують низку пропозицій, які передбачають можливі варіанти вирішення існуючих проблем. Кожна авторська наукова пропозиція це результат власного бачення розвитку, наприклад, теорії адміністративного права, адміністративно-правового регулювання, конкретного адміністративно-правового явища

(адміністративної процедури, адміністративного договору, публічного адміністрування тощо).

З огляду на це, актуальним бачиться дослідження загальних тенденцій прогнозування розвитку сучасної науки адміністративного права.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковане розв'язання проблеми та виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячена стаття.

Останнім часом активізувалися дослідження з питань прогнозування розвитку адміністративно-правових явищ. Прогнозування як функція науки або як один із методів наукового дослідження всебічно розкривається в працях таких адміністративістів, як А. Васильєв, Ю. Гурджі, К. Дубова, Т. Коломоєць, В. Колпаков, О. Миколенко, О. Набокова та ін.

Разом з тим, в спеціальній літературі представлено замало думок власне про тенденції прогнозування розвитку сучасної науки адміністративного права.

Постановка завдань.

Основним завданням, розв'язанню якого присвячена дана стаття, є аналіз загальних тенденцій прогнозування розвитку сучасної науки адміністративного права.

Виклад основного матеріалу.

Перш ніж розпочати аналіз прогнозування як наукового інструментарію адміністративного права звернемо увагу на фактори, які слід вважати базовими для прогнозування будь-яких соціальних явищ, в тому числі правових.

По-перше, прогнозування потребує врахування тенденцій розвитку багатьох сфер суспільного життя. Наприклад, прогнозування розвитку національного адміністративного законодавства вимагає включити до розгляду безліч сфер (аспектів) суспільного розвитку, особливо результати впровадження інформаційно-телекомунікаційних технологій. Це породжує змістовну суперечливість прогностичних конструкцій, які пропонуються різними суб'єктами дослідження. Наприклад, взявши за основу тенденції економічного розвитку суспільних відносин можна отримати одні прогностичні уявлення про розвиток національного адміністративного законодавства, тоді як на підставі аналізу основ тенденцій розвитку людства, окремої людини і особистості можна прийти до інших (іноді протилежних першому уявленню) прогностичних висновків про розвиток у майбутньому адміністративного законодавства. При цьому, останнім часом стали помітними, у тому числі для самих дослідників (не є виключенням

в цьому і фахівці з адміністративного права), ідеологічні (світоглядні) параметри, які панують у суспільстві, адже передумови та наслідки дослідницької діяльності формуються в свідомості науковців у відповідності до пануючої у суспільстві ідеології (світогляду), наприклад, у радянські часи це марксистсько-ленінська ідеологія, сьогодні це світогляд людиноцентризму, євроінтеграції, глобалізму і ін.

Слід підкреслити, будь-яка ідеологія ґрунтується на цінностях, які є важливими для суспільства на певному історичному відрізку його розвитку, а звідси можуть виникати, особливо в так звані перехідні періоди, протиріччя між старими та новими цінностями, а відповідно між старою і новою ідеологією (світоглядом). Наприклад, з 80-років минулого століття навіть в офіційних прогнозах урядів країн Західної Європи з питань бізнесу чи економічного розвитку все більше стали брати до уваги не тільки економіку, ресурси тощо, а й людські цінності та зміни соціально-політичних та інституційних структур. Тобто при формуванні прогнозів наголошувалась вимога брати до уваги складні відносини між економічним розвитком, цінностями та соціальними структурами. Протиріччя між старими і новими цінностями та ідеологіями пропонувалось вирішувати особливим способом, а саме шляхом врахування так званого «перехідного періоду» розвитку суспільства. Прогнози ж повинні були передбачити можливі варіанти прискорення стрімких динамічних трансформацій суспільства та держави у «перехідний період». В Україні подібна ситуація виникла в 90-х роках ХХ століття, адже це був перехідний для нашої держави період, коли вона здійснювала перехід від командно-адміністративної системи управління до демократичних засад функціонування публічної влади, від державоцентристського мислення до мислення людиноцентризму.

У футуристичних прогнозах, про які мова більш детально піде нижче, також спостерігається боротьба старих та нових поглядів на людину, адже сучасний світогляд все більше і більше рухається у бік розширення меж подальшого розвитку людини. Спочатку вони (межі) розумілися лише у сенсі потреб у духовному відродженні «людського характеру», «нового гуманізму» (революції цінностей, перетворенні світогляду). Останнім же часом все частіше між консерваторами та реформаторами точаться дискусії про політичні, соціополітичні та гендерні кордони розвитку ідентичності людини.

Ці протиріччя можуть бути усунуті шляхом реформ у сфері ухвалення політичних рішень, інституційних та організаційних структур тощо.

На результати прогнозування можуть також впливати світоглядні параметри, які не є пануючими у суспільстві, але притаманні окремій групі дослідників чи окремому науковцю. До таких прогнозів слід ставитись стримано, адже вони для підвищення градусу актуальності теми дослідження можуть мати «екстравагантний» характер. Щоб вразити експертне середовище результатами свого дослідження науковець чи колектив науковців іноді пропонує екстравагантні оптимістичні чи песимістичні прогнози, що не зменшує наукову цінність таких праць, але віддаляє їх від практичного застосування. Це прогнози, які не претендують на свою реалізацію в майбутньому, адже їх цільова спрямованість – здивувати чи спантеличити сучасників. Наприклад, до таких прогнозів розвитку національного адміністративного законодавства можна віднести передбачення щодо розробки єдиного кодифікованого акту в сфері адміністративного законодавства – «Адміністративний кодекс України» [1]. Сьогодні ж стало очевидним, що розробити такий кодифікований акт неможливо у зв'язку із неоднорідністю суспільних відносин, які регулює адміністративне право (управлінські, публічно-сервісні, правоохоронні).

По-друге, результати прогнозування можуть бути максимально приближеними до реальності, особливо коли вони ґрунтуються на соціально-економічних засадах розвитку суспільства, та футуристичними, коли передбачення віддалені від реальності, бо стосуються питань, які з великим сумнівом імовірності можуть настати у далекому майбутньому. Наприклад, свого часу були висловлені прогнози щодо впровадження в адміністративне законодавство інформаційно-телекомунікаційних технологій. Це яскравий приклад реалістичних прогнозів розвитку адміністративного законодавства, адже відповідні зміни в адміністративно-правовому регулюванні були обумовлені соціально-економічними факторами, які фахівці, по-перше, здатні виявити та, по-друге, врахувати під час прогнозування. Як результат, сьогодні в Україні в нормативно-правових актах передбачається можливість:

– отримання публічної інформації «на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет, а також на єдиному державному веб-порталі відкритих даних» [2, ст. 5];

– отримання адміністративної послуги в електронній формі [3, ст. 9];

– функціонування у адміністративних судах Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи [4, ст. 18];

– звернення особи до адміністративного органу в межах процедурного провадження із заявою в електронній формі [5, ст. 39] тощо.

Втім особливість реалістичних прогнозів в тому, що вони, хоча і ґрунтуються на об'єктивно існуючих факторах в соціально-економічній сфері, намагаються уникнути, по-перше, категоричних суджень, по-друге, однозначних прогнозів. Тобто адміністративісти однозначно передбачали і сьогодні передбачають впровадження інформаційно-телекомунікаційних технологій у діяльність суб'єктів публічного адміністрування, адміністративних судів та у сферу взаємовідносин приватних осіб із адміністративними органами [6, с. 175–179; 7, с. 120–124; 8, с. 143–146], втім деталі такого впровадження обговорюються вже на стадії правотворчої діяльності, яка враховує, з одного боку, матеріально-технічну та кадрову готовність з боку публічної влади, а з іншого – готовність суспільства до відповідних перетворень.

Існують також футуристичні прогнози, які переймаються питаннями далекого майбутнього людства, екології, планети Земля і ін. Тобто центром таких прогнозів є глобальні проблеми, що загострилися в сучасному суспільстві, наприклад:

а) прогнози екологічної катастрофи на планеті Земля у невизначеному майбутньому виникли на фоні загального потепління, засмічення океанів, забруднення повітря і ін. В основу таких прогнозів покладено стремління зберегти екологію світу та навколишнього середовища для нормального існування людства. Наявність таких прогнозів у світі суттєво може впливати на тенденції розвитку національних законодавств та безпосередньо на розвиток адміністративного права України. Наприклад, в 2003 році Верховна Рада України прийняла Закон «Про альтернативні джерела енергії» [9], яким передбачала адміністративно-правові механізми розвитку та підтримки «зеленої» енергетики в нашій країні;

б) прогнози переродження людства у невизначеному майбутньому на фоні експериментів щодо клонування живих істот, появи людей пів-кіборгів, переосмислення людини як біологічної та соціальної істоти (мова йде про гендерну різноманітність) тощо. В основу таких

прогнозів покладено стремління суспільства відповісти на довічне філософське питання (проблему) «Хто така людина і які критерії відрізняють людину від інших мислячих істот?». Наявність таких прогнозів у світі теж суттєво впливає на тенденції розвитку національного законодавства вже сьогодні. Наприклад, ст. 51 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» [10, ст. 51] передбачає можливість зміни (корекції) статевої належності. В цілому ж у світі вже проводяться експерименти із живленням мозкових імплантів [11], що світить про наявність у деяких країнах світу відповідних правових механізмів, які передбачають підстави для проведення таких експериментів;

в) прогнози третьої світової війни у невідомому майбутньому на фоні агресії росії проти України, загострення ситуації на Близькому Сході (у Секторі Гази) та Далекому Сході (агресивна поведінка Північної Кореї, напружена ситуація між Китаєм та Тайванем). Якщо інші країни світу лише розмірковують про те буде чи не буде третя світова війна, то Україна вже сьогодні є стороною одного із збройних конфліктів, що неминує впливає на розвиток адміністративного законодавства. Наприклад, зміни до Закону «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» [12], які внесені у квітні 2024 року, були обумовлені реальною ситуацією, що склалась на фронті та у ЗСУ. Втім можна згадати тенденції розвитку адміністративного законодавства у сфері оборони та національної безпеки України до 24 лютого 2022 року. До цієї дати в українському суспільстві прогнози щодо неминучого воєнного конфлікту з росією у невідомому майбутньому, щоправда вони не мали наукового підґрунтя, а носили політико-соціологічний характер. Наявність таких прогнозів суттєво вплинула на розвиток адміністративного законодавства у сфері оборони та національної безпеки у період з 2014 по 2021 роки. Наприклад, 21 червня 2018 року був прийнятий новий Закон України «Про Національну безпеку України» [13], а 16 липня 2021 року – Закон України «Про основи національного спротиву» [14].

Отже футуристичні прогнози, які на відміну від реальних прогнозів, не можуть однозначно стверджувати про неминує настання якоїсь події, все рівно мають суттєвий вплив на розвиток адміністративного права. Взагалі підходи до дослідження глобальних перспектив – один із параметрів, що показує, як розширюється аналіз сфер, вимірювань, факторів, що вплива-

ють на майбутнє, зокрема на майбутнє науки, техніки, законодавства і ін. Це відповідає тенденціям сучасного розвитку держав – розширювати (з об'єктивних причин) вплив на різні галузі людського життя і вирішувати проблеми суспільного розвитку, що загострюються, за допомогою нових підходів, інструментарію та заходів, що носять характер реформ. Зрозуміло, що не всі реформи, що проводяться в суспільстві, мають позитивний ефект, але це тема іншого дослідження. Якщо прогнозування розглядати як загально-соціальне явище, то воно сьогодні спрямоване на вирішення такого важливого завдання як – модернізація держави як суб'єкта міжнародного права (відносин між державами), взаємовідносин держави та суспільства, взаємовідносин між людьми як біологічними та соціальними істотами. Вже саме це завдання – модернізація (тобто реформування, оволодіння новими тенденціями і ситуаціями) – містить у собі виклик, адже для його вирішення доводиться враховувати певні реальні проблеми, конфлікти, соціальну динаміку, дійсні тенденції розвитку, наприклад, проблеми довкілля, нерівномірність економічного розвитку та диспропорцію міжнародного економічного розвитку, безробіття, невдоволення населення, інфляцію тощо.

Отже модернізацію (реформування) суспільства, держави, законодавства можна здійснити на наступних магістральних лініях:

– створення нової технології та науки, що створюють умови для розвитку економіки, енергетики, природних ресурсів та сировини, а також сприяють вирішенню екологічних проблем;

– забезпечення участі населення у прийнятті важливих для розвитку держави рішень, децентралізація влади, що веде до зростання самореалізації особистості та розвитку громадянського суспільства;

– забезпечення безболісної для суспільства зміни в системах цінностей. Наприклад, в умовах «споживчої економіки», коли щасливе життя було ототожнено з матеріальним споживанням, не забувати про задоволення потреб «органічного» розвитку людства (культура, освіта і ін.). Загалом можна сказати, що прогнозисти все більше міркують про протиріччя між старими та новими, альтернативними цінностями. Один одному протиставляються ідеальні типи, наприклад, цінності «модернізму» та «глобалізму», «євроінтеграції» і «національної ідентичності» тощо.

Концептуалізація прагнень до більш ефективного використання людського потенціалу на користь реформи суспільства та пристосування окремої людини до нових умов отримує своє вираження також в нових варіантах вчень «інформаційного суспільства», основою якого вважається «інформаційна економіка». Розвиток інформаційного суспільства справедливо пов'язується зі змінами змісту праці, з розвитком вищих рівнів трудової кваліфікації, що породжує необхідність ширшого культурного розвитку людини та людського потенціалу загалом.

Таким чином, можна констатувати, що на прогнозування розвитку сучасної науки адміністративного права впливають всі вище названі та проаналізовані нами фактори, а саме: 1) прогнозування потребує врахування тенденцій розвитку багатьох сфер суспільного життя, включаючи прояви як матеріального, так і духовного буття; 2) незалежно від того, до якого виду належить прогноз (реальний чи футуристичний), він може суттєво впливати на розвиток науки.

Втім, можна відзначити низку особливостей прогнозування розвитку науки адміністративного права:

по-перше, дослідження великих, широкомасштабних тенденцій розвитку науки адміністративного права в майбутньому, соціальних наслідків її розвитку, дуже тісно пов'язані з інтересом суспільства і держави до окремих тенденцій у глобальному світі чи на регіональному рівні, а також до окремих нововведень, як правило технологічного характеру. Наприклад, у 2017 році Кабінет Міністрів України затвердив Концепцію розвитку електронного урядування в Україні [15], реалізація якої планувалась і була успішно виконана до 2020 року. Найважливіші лінії розвитку майбутнього адміністративного права як науки і галузі національного права науковці все частіше пов'язують із розвитком технологій (наприклад, інформаційно-комунікаційних технологій);

по-друге, наявність підвищеної уваги до політичних процесів (тенденцій) розвитку суспільства сьогодні та в майбутньому. З одного боку, політичні умови та проблеми досліджуються у світлі цілей держави (наприклад, особливості формування і реалізації державної політики з питань запобігання корупції, у сфері міграції тощо), з іншого боку, потенціал науки адміністративного права оцінюється з точки зору її впливу на політичну практику, зокрема на посилення та розвиток демократичних тенденцій

у цій сфері. Наприклад, у 2013 році О.М. Бабич запропонував науковій спільноті своє бачення тенденцій подальшої децентралізації виконавчої влади в Україні [16];

по-третє, посилення міждисциплінарних (міжгалузевих) досліджень, що обумовлено поступовим розмиванням кордонів між галузями національного права. Такі міждисциплінарні дослідження проводились і раніше, але наукова спільнота та чиновники, від рішення яких залежала майбутня доля науковця, негласно не вітали такі дослідження та шляхом створення бюрократичних перепон зменшували бажання їх здійснювати у потенційних суб'єктів дослідницької діяльності;

по-четверте, омолодження дослідницьких кадрів із збереженням досвіду попередніх поколінь науковців. Нові правила навчання на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти сприяли тому, що наукове середовище поповнилося великою кількістю молодих людей. Втім, на нашу думку, виникла інша проблема – ці молоді дослідники не тільки не переймають досвід попередніх поколінь науковців, а й відверто ігнорують його. Поки що відсутній ефективний адміністративно-правовий механізм, який би відсіював випадкових людей в науці та залишав тільки талановитих, перспективних і прогресивних осіб;

по-п'яте, активне залучення до досліджень адміністративно-правових явищ здобувачів першого і другого рівнів вищої освіти. Все частіше в наукових публікаціях можна зустріти посилання на наукові праці здобувачів вищої освіти. Як мінус для розвитку цього процесу в майбутньому, бачимо відмову Гарантів ОП магістерського рівня вищої освіти від написання та захисту магістерських робіт в закладах вищої освіти;

по-шосте, вирішення конфліктів, які постійно виникають між навколо-науковою бюрократією (керівництво закладу вищої освіти, чиновники МОН України і НАЗЯО) та вченими на користь останніх. Сьогодні ці протиріччя набули колосальних розмірів, адже чиновники для виправдання свого існування щодня придумують нові форми звітності, оформлення документів, підтвердження професійного рівня вченого, процедури акредитації освітніх програм і ін. Це суттєво відволікає дослідників від основного їх професійного обов'язку – досліджувати адміністративно-правові явища, пояснювати їх природу, знаходити проблеми в їх існуванні та пропонувати шляхи їх вирішення на теоретичному і практичному рівнях;

по-сьоме, прогнозується подальший вплив фінансово-ринкових механізмів на розвиток науки адміністративного права. Це питання є дискусійним, адже без державної підтримки будь-яка наука уповільнює темпи свого розвитку. В той же час, дослідження адміністративно-правових явищ, які відбуваються на підставі отриманих наукових грантів, вирішують обмежений перелік проблем, зокрема, стосуються питань утвердження прав і свобод людини та громадянина в публічно-правовій сфері глобалізації, євроінтеграції, децентралізації влади, гендерної рівності та питань імплементації норм законодавства ЄС в адміністративне законодавство України. Насправді ж, проблем в адміністративному праві набагато більше, але через наукові гранти фінансуються лише деякі із них. Отже фінансово-ринкові механізми фінансування досліджень адміністративно-правових явищ сьогодні сприймається як суперечлива суспільна тематика, що загрожує чималими небезпеками і потребує більш виваженого підходу з боку правового регулювання.

Висновки та перспективи подальших розвідок.

Прогнозування майбутнього стало досить ефективним способом сигналізації про сьгоднішні проблеми адміністративно-правового регулювання та практики його реалізації, а разом із тим про проблеми науки адміністративного права, про несприятливі тенденції її розвитку.

До факторів, які впливають процес прогнозування розвитку науки адміністративного права, відносяться наступні: 1) прогнозування потребує врахування тенденцій розвитку багатьох сфер суспільного життя, включаючи прояви як матеріального, так і духовного буття; 2) незалежно від того, до якого виду належить прогноз (реальний чи футуристичний), він може суттєво впливати на розвиток науки.

Серед особливостей прогнозування розвитку науки адміністративного права можна виділити наступні: 1) дослідження великих, широкомасштабних тенденцій розвитку науки адміністративного права в майбутньому, соціальних наслідків її розвитку, дуже тісно пов'язані з інтересом суспільства і держави до окремих тенденцій у глобальному світі чи на регіональному рівні, а також до окремих нововведень, як правило технологічного характеру; 2) наявність підвищеної уваги до політичних процесів (тенденцій) розвитку суспільства сьогодні та в майбутньому; 3) подальше посилення міждисциплінарних

(міжгалузевих) досліджень, що обумовлено поступовим розмиванням кордонів між галузями національного права; 4) омолодження дослідницьких кадрів із збереженням досвіду попередніх поколінь науковців; 5) активне залучення до досліджень адміністративно-правових явищ здобувачів першого і другого рівнів вищої освіти; 6) вирішення конфліктів, які постійно виникають між навколо-науковою бюрократією та вченими на користь останніх; 7) збереження та розвиток впливу фінансово-ринкових механізмів на розвиток науки адміністративного права.

Список використаної літератури:

1. Про Концепцію реформи адміністративного права України : Проект Постанови Верховної Ради України від 11.09.2000 р. URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=8943.
2. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 32. Ст. 314.
3. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 р.. *Відомості Верховної Ради*. 2013. № 32. Ст. 409.
4. Кодекс адміністративного судочинства України. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 35-36, № 37. Ст. 446.
5. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17.02.2022 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2023. № 15. Ст. 50.
6. Лук'янова Г.Ю., Венгліньська А.С. Особливості впровадження електронного урядування в органах виконавчої влади України. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. 2022. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2022/03/32.pdf>
7. Обрусна С. Ю., Пасинчук К. М. Електронний суд як адміністративно-правова категорія. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2020. № 3. С. 120–124.
8. Тищенко І.О., Богащенко А.І. Сучасний стан та перспективи розвитку надання електронних адміністративних послуг в Україні. Матеріали XVIII Всеукраїнської науково-практичної конференції (ДДУВС, 28.02.2020). С. 143–146. URL: <https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/4326/1/38.pdf>
9. Про альтернативні джерела енергії: Закон України від 20.02.2003 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 24. Ст. 155.
10. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 4. Ст. 19.
11. Багатюк І. Дослідження дає надію: мозкові імплантати допомогли відновитися 5 людям після травми. *Українська правда*. 9 грудня

2023. URL: [HTTPS://LIFE.PRAVDA.COM.UA/SOCIETY/2023/12/09/258211/](https://life.prawda.com.ua/society/2023/12/09/258211/)
12. Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію: Закон України від 21.10.1993 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 44. Ст. 416.
13. Про Національну безпеку України : Закон України від 21.06.2018 р. *Відомості Верховної Ради*. 2018. № 31. Ст. 241.
14. Про основи національного спротиву : Закон України від 16.07.2021 р. *Відомості Верховної Ради*. 2021. № 41. Ст. 339.
15. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20.09.2017 р. № 649-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80#Text>
16. Бабич О.М. Організаційно-правові засади децентралізації виконавчої влади в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Національний авіаційний університет. Київ, 2013. 220 с.

Solomakha A. Regular trends forecasted development of the science of administrative law

The article contains an analysis of the underlying trends in predicting the development of the modern science of administrative law. It is agreed that forecasting the future has become an effective way of signaling about current problems of administrative-legal regulation and the practice of its implementation, and at the same time about the problems of the science of administrative law, about unpleasant trends and its development. It has been brought to the attention of the factors that contribute to the process of forecasting the development of the science of administrative law, which are coming up: 1) forecasting will require the recognition of trends in the development of many spheres of married life, including manifestations of both material and spiritual life; 2) regardless of the type of forecast (real or futuristic), it can ultimately contribute to the development of science. It has been stated that the ideological (light-seeing) parameters that have become increasingly noticeable, including for the predecessors themselves, have become increasingly important, as well as the change of mind and the legacy of the successor's activity in the form of There is in the knowledge of scientists of the species up to the panic of the consortium of ideology (light viewer). It is noted that any ideology is based on values that are important for marriage at the beginning of the historical period of its development, and these values can fall, especially in "transition periods", in other words Between old and new values, and certainly between old and new ideology (light gaze). Among the features of forecasting the development of the science of administrative law, one can see the following: 1) research on the great, large-scale trends in the development of the science of administrative law in the future, social inheritances of this development are closely related with the interest of succession and power to recent trends in the global world and on the regional level, as well as other innovations, usually of a technological nature; 2) the presence of increased respect for political processes (trends) in the development of marriage today and in the future; 3) further strengthening of interdisciplinary (inter-galuzev) investigations, which is due to the progressive eroding of cordons between the galleys of national law; 4) rejuvenation of the previous generations of scientists from the savings of the previous generations of scientists; 5) actively obtaining information on administrative and legal documents of the first and other levels of higher education; 6) a growing number of conflicts that constantly arise between the scientific-scientific bureaucracy and those at the expense of the rest; 7) saving and developing the infusion of financial and market mechanisms into the development of the science of administrative law.

Key words: administrative law, science of administrative law, administrative legislation, development trends, forecasting, forecasting results, ideology, light view.